

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Frane Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. — Opravništvo, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Turki se uže mej soboj koljejo!

Taka je najnovejša novost iz Carigrada: dva turška ministra so umorili. Vojaški minister Hussein-Avni, ta ljuti sovražnik Slovanstva, in minister vnanjih stvari Rušid-paša ubita, jeden ustreljen drugi zaboden. Razen tega sta ubita še nek adjutant velicega vezirja in nek služabnik Midhad-paše.

„Pol. Corr.“ javlja, da je ta umor maščevanje zaradi odstranjenja Abdul-Aziza. Potem tacem nij zadnji, temuč strašno seme, katero so Angleži z umorjenim Abdul-Azizom vrgli v Turke, razplodilo se bode veselo naprej! Kdo pride sedaj na vrsto?

To novo grozodejstvo, umor baš onih mož, ki so na angleško šepetanje prejšnjega sultana odstavili, in sicer umor zvršen ravno jeden dan po razglasu reform in „jednakopravnosti“ mej muselmani in kristijani, razsvetljuje cel položaj strahovito in bode osodepoln za daljnje razvijanje — turškega propada.

Umazani kramarji Angleži pa sedaj zopet široko sede na tleh z viškoma vrženi raz vrhov situacije, na katero so se bili zintrigirali. Ob tla so vrženi tudi turški prijatelji mej našimi nemškutarji in Nemci in milo naj se mej soboj jokajo za svoje ljube turške prijatelje, ki si tako lepo grob kopljejo sami, hvala bogu za to.

Cel položaj je sedaj popolnem izpremenjen, in sicer Slovanstvu na bolje.

Rusija in Jugoslovanstvo.

(Dopis starega naročnika.)

Več oči, več vidi! Dovolite, če se državi tega vašega pod prvim odstavkom članka „Politična pisma I.“ v sobotnem „Slov. Nar.“ stoječega izreka še pristavim: več glav več misel, in če izjavim onemu sestavku nekako različno mnenje. Lepa je ideja vseslo-

vanstva, lepa je misel, da bi bilo bolje ako se bi bil hercegovinski vstanek začel, ne samo izpodbujen od Srbije ampak kot vseslovansko podvzetje pod vodstvom Rusije. A pač — tako se meni zdi — nij treba mirnim in opazovajočim politikarjem razlagati, da je to ravno le lepa ideja in da nema ta misel dandenes temelja v splošnem evropskem in v narodno-slovanskem stanju, da bi bila za resno smatrati. Vstanek v Hercegovini je izviral vsakako največ iz domače potrebe, in ne človeškega tlačenja raje, iz obupanja.

Junaška srca naroda nijso mogla čakati na vseslovansko vprašanje in počasni razvitek njegovega napredka. Če je Srbija pospeševala in osrčevala vstanek, kdo jo bo zaradi tega mrzil. Da pa ona svoje cele moči nij takoj vrgla v boj, kaj je tega krivo? Meni se zdi, da največ ona velika sila, ki ima ravno nalog vseslovansko idejo gojiti in reprezentirati.

Poglejmo dogodjaje in videli bomo, da morebiti nij najmenj kriv ravno ruski vpliv in ozir na specifično rusko politiko, da dandenes še turška peta na evropskih tleh stoji. Ko se je meseca julija lanskega leta vstanek začel, pokazala se je v vsej nagosti ničlost turške sile, niti vojakov, niti denarja, niti kredita nij imela. Celi svet, prijatelji kakor dušmanini jugoslovanskega naroda so bili le one misli, ako sedaj udariti Srbija in Črnogora, propala bode Turčija kakor gnjila goba. Vse je Srbom na uho trobilo, naredite „fait accompli“, dokler se ne vmešavajo velike sile v orijentalno vprašanje. Le nasproti storjenim činom imajo velike sile respekt!

Vse zastonj, Srbija je slušala ruski uk, ruske oblube in bog ve kaj. Specifične ruske politiki se nij zdelo pripravno, da se v večjem okoli prične boj preko Save in Donave, in Srbija je postala mrtvoudna in zamudila najlepšo pri-

liko. Ako še dostavimo, da sta glavna uzroka te politike le dve osobi nasproti mnenju naroda namreč car in knez, katera sta vsak svoje osobne interese pred očmi imela, dovolj je dokazano, kak dobiček ima dosedaj jugoslovansko vprašanje, posebno pa srbski narod od svoje pokornosti ruskemu vplivu. To se ne da tajiti, da so srbski individualni interesi jako različni od onih, ki jih Rusija išče po svoji tradicionalni orijentalni politiki.

Denes reči stoje vse drugači, kakor ob času krimske vojne. Denes si je lahko misliti oslobojeno in samostalno Srbstvo, oživljeno carstvo srbsko z vsemi slovanskimi deželami Turčije, ne da bi moralo rešeno biti vprašanje Carigrada in Dardanel v ruskem smislu. In to bi se bilo uže obistinilo, ko bi bila Srbija kmalu v začetku vstanka udarila in se ne bi bila združila z rusko veliko politiko.

Od kraja je imela Rusija način, oddaljena ostati balkanskim zamotam, in le skrivaj pospešavati jugoslovanske in svoje interese, kakor je dobro rekel Kuranda v deligacijah: „Russland versuchte sich in die orientalische Frage heranzuschleichen.“ Da bi bila pri tem ostala, bi bilo morebiti bolje. Od krimske vojne leta 1855. sém se ve, da vzbujala rusko načelstvo v orijentalnem vprašanju protistavljenje vseh družih sil, razen nemške. Ponavlja se to zopet sedaj. Dokler je na videz Andrassy zvonec nosil, je šlo še precej, ko je Gorčakov vodstvo prevzel, kako je vse planilo v kviško. Precej se je Anglija na noge postavila in jej ne bo težko zaveznike proti Rusiji dobiti. Oslobojenje uboge raje je v drugo vrsto stopilo, v prvej stoji veliko orijentalno vprašanje.

Kaj so nasledki? Turčija je dobila zopet nove prijatelje, dober svet, denarno in drugo materialno pomoč, ojačuje se vsak dan in težava, prvi namen doseči, rajo

Listek.

En dan ženin.

(Smešljivka iz narodnega življenja, spisal J. Ogrinec.)

V.

(Dalje.)

„Ho! hrpne Poskoček, udari s pestjo ob mizo in dé: „H tistemu moram jaz, pa če je tudi notri tam za sv. Višarji! Grem ti pa, naj velja kolikor hoče!“

„O, saj ti ne bo treba tako daleč — in ne stroškov, da bi bili besede vredni!“ pristavi hitro Zapažnik, in postoji iz družega bokala v kozarca.

„No, kje pa, kje? sili Poskoček.

„Pol ure tod tod — pri konjederci! Ona konjederka, zdravi; pa zdaj se je, tudi uže hči malo priučila. Kar tja jo porini, pa boš —“ pri tej besedi Zapažnik zalije zadni zvrhani

kozarec, pohiti proti oknu, pobobna po stekli, kakar bi klical koga in z besedami: „Čaki, čaki! neki prijatelj!“ rine čez duri.

Poskoček čaka in čaka, dolgo čaka, pa nič ne pričaka, ne Zapažnika, niti ne tistega prijatelja, če prav čez dalj časa tudi sam postopi k oknu in celo vênkaj pogledat, kje vendar da se Zapažnik uže mudi toliko časa in tisti njegov prijatelj? Ali ne duha ne sluha nij po nobenem! Na zadnje sprevidi, da če neče sam in pa zmirom ostati tu pri boku, mora vendar tudi iti, toda šment! — poprej plačati ti še pijačo! In pri tem sitnem opravilu mu na jedenkrat pride na misel, da Zapažnikov Šimen je tudi to pot menda opeharil ga, ka-li?

Ko je Poskoček iz krčme zopet na ulici, zdi se mu pri vsej tej goljufiji to še najbolje, da je vzlasti utekli tovariš poispraznil bokala ter takó njemu, pijače malo vajenemu prihra-

nil lehke noge in jasno glavo, zraven pa dal mu še dobri, če prav nekaj drago kupljeni svet. S tem tedaj hoče se vsaj nekoliko odškodovati.

V zvoniku bije najjstjo uro. Poskoček preračuni: pol ure tja, maža trpi samo za dober posejaj, kakor je Šimen pravil, potem pol ure nazaj, in — o, do dveh se še trikrat lahko povrne, da pojde v kancelijo. Da, kar naviše jo h konjederci; saj uže še kak drugikrat zaleze tistega Zapažnika, če ima le jeden groš, je uže žejen za dva — za tuje plačilo!

VI.

Na celem potu do konjederca se Poskočeku ne prigodi nič, kar bi bilo zapisane besede vredno. Pred hišo opazi, da je tudi krčma. S prva se skoraj prestraši tega, češ ne spódbi se drugač, da bo zopet piti moral in zapravljeti, ali kakor hitro stopi v vežo,

rešiti turškega jarma, in staro srbsko carevino zopet ustanoviti, rastejo vsak dan. I to zavolj zavidljivosti cele Evrope nasproti Rusiji. Kaj če zdaj še ideja vseslovanskega sodelovanja pomeniti, če največja slovanska sila namreč Rusija v vseslovanskem smislu postopati ne more — ne sme, ker ipak denes še nema toliko moči v sebi, da bi se smela zoperstaviti vsem drugim silam. Ruski princip mora biti počasi pa gotovo. Ojačenje, oproščenje Jugoslovancev po njih lastnih močeh mora ona pospeševati, vsaj jej po vseh naravnih zakonih ne odide nikoli dedstvo Turčije. Preostro postopanje pa le zavira, kakor je bilo videti.

Sicer se pa uže denes sme upati, da tudi če je bila provokacija Anglije političen pregrešek in ne, kar je tudi mogoče, fino preračunjeni politični čin; da ne bode v škodo vstanku izpalo, kajti sedaj še le, ko bode Rusija zadržana, bode nevmešavanje ali neintervencija glavni zakon za vse sile nastal in morebiti bode to Srbiji in Črnej gori odvzelo mōro, ki ju sedaj tlačijo, in bode jima proste roke dalo slovanskim svojim bratom in sebi pomagati, kar se bi bilo ravno tako lahko uže lani zgodilo.

Uže se govori o novem porazumljenju vseh evropskih sil, da se bodo ako šesttedensko premirje od vstašev ne bode sprejeto, ali pa brezuspešno za sklepanje miru ostalo, vstaši in Turčija svoje osodi prepustili. Ko bi se bilo to od kraja storilo, bilo bi denes uže vse odločeno, in sicer v jugoslovanskem smislu.

Denes pa uže tudi Srbija in Črna gora ne moreti več, ko bi tudi hoteli odstraniti se vnanjemu, posebno ruskemu vplivu. Kako se jih svet boji, kaže to, da turkofili izjavljajo željo, da naj se Rusija odgovorna stori za oddržavanje teh dveh držav od vojne.

Marsikateremu, kateri je navdušen za kultus vsega, kar pride iz Rusije, ne bodo dopadale moje misli, vendar mi ne bode zameril, če še jedenkrat ponavljamo, da je ruska politika denašnja strogo vezana na dva očesa in da jej še veliko manjka, da bi bila slovansko-narodna, ali vseslovanska. Kadar bo to mogoče, onda grem tudi jaz za njo v ogenj brez premisleka.

Jugoslovansko bojišče.

Prav nevesele stvari iz vstanka poroča za denes „Pol. Corr.“, ki piše 13. t. m.: Pred

nekaj časom je bilo 500 vstašev v Bosni prisiljenih stopiti na avstrijsko zemljo. Predvčeranjem so skušali zopet čez mejo nazaj ulti blizu Slujina, da bi se zopet boja udeležili. Pol kompanije c. kr. avstrijske vojske je hotela jih vstaviti in je avstrijski komandujući oficir klical vstašem naj obstoje. Vsled tega je počil od vstašev en strel (morda celo slučajno), ki je zadel jednega vojaka. Oficir je komandiral ogenj in do 30 vstašev je palo, drugi so obstali.

Tragično je tudi, kar se poroča istemu viru o osodi onih 200 bulgarskih vstašev, ki so bili prisilili kapitana avstrijske ladje „Radetzky“, da jih je po Donavi peljal. Premočen od del turške vojske jih je obkolil in popolnem uničil, izmed 200 se jih je le 10 rešilo, drugi so umrli junaške smrti za domovino.

Dunajska nemška Turkinja „N. Fr. Presse“, ki je pa uže strašno nalagala se, poroča iz Metkovića, da bi bil jeden prvih vodij hercegovinskih Lazar Sočica umrl, a drug vodja, katoliški župnik Mušić od lastnih ljudij ubit. Upamo, da se te Jobove novice ne izpolnijo. A če se tudi, vstanek s temi malimi izgubami kratko in malo nij zdatno oškodovan. V vsakem boji se vaga gori in doli.

Ruski listi zarad zdanjega perfidnega angleškega držanja v jugoslovanskem vprašanju jako ostro pišejo. „Golos“ na primer pravi: „Mar hoče Angleška z nami vojsko začeti? Dobro. Ali prej naj zaveznikov poišče, ker Španija sama nij noben protivnik za Rusijo. Časi leta 1853. so v Rusiji in v zapadu drugi postali. Francoska, katera je Anglijo rešila v krimske vojski, bode zdaj prva protivnica Angleške postala. In potem bomo Turčijo pred očmi Evrope zadavili. Predno bomo Angliji dovolili vstanek na Balkanu potlačiti, morale bi se še druge moči Rusiji nasproti postaviti kakor — Španija in Angleška.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. junija.

Prašk list prav dobro omenja, da se v notranjem tako, „nič ne godi“ kakor, da bi res pri nas v Cislejtaniji vse v redu bilo, bogato, brez strastnih strank itd. — Tli pa povsod pod pepelom.

Novi načelnik generalnega štaba *Schönfeld* namerava baje odpraviti deželno brambo ta- in onkraj Litave, ker državo veliko stane a namena ne doseže.

Nadvojvoda *Albrecht* potuje v Brüssel a nazaj grede bode obiskal ruskega carja in nemškega cesarja.

Ogerski zbor bode ta teden zaprl se. Začne se potem zborovanje hrvatskega.

Vnanje države.

Turki svojo „ustavo“ proglašajo, t. j. načrt, ki ga je angleški poslanik Midhat-paša diktiral. Ta črta obeta, tako mnogo, da je neizvedljivo. Turčija kot država — pravi člen prvi — nema nobene vere, a vse kulte čuva. Vsaka narodnost in vera je svobodna. Narodni zastop je zložen iz svobodno voljenih poslancev. Vsi prebivalci imajo volilno pravico, kateri neko gotovo svoto davka plačajo. Zbornica ima pravico zoper nasilstva sultanova protestirati. Ministri so odgovorni. Vsi prebivalci brez razločka vere so pred postavo jednaki, vsem so višje službe pristopne, porotna sodišča iz ljudstva brez razločka vere in narodnosti se ustanove, tiskovna svoboda se obeta, — veliko se obeta ali živ krst izvzemši morda naše turške prijatelje nemškutarje ne verjame v turške obljube.

V francoske skupščine budgetnej komisiji je bil minister vnanjih zadev vprašan o razmerah v Turčiji in je rekel: Celokupnost osmanske države in poboljšanje denašnjega stanja bila sta jednoglasno od vseh držav sprejeta. Francoska se je tej politiki pridružila. Ako je bilo mogoče, da misli niso bile jedine, s kacicami pomoči bi se to doseglo, o stvari samej so bile vlasti jedine vselej. Francoska nij imela inicijative, celo posebno ognjeno se nij udeležila, ker jej delo svojega notranjega popravka glavna stvar ostati mora.

Vse cerkveno-politične novine prinašajo včeraj slavnostne članke *papežu* na slavo, ker je ta dan tridesetletnica, odkar je nastopil na vladanje katoliške cerkve.

Dopisi.

Iz Gorice 14. junija [Izvirni dop.] (Mestne volitve; — deželne volitve; letina; — vojaška eksekucija.) V mestu se sicer Slovenci precej čvrsto gibljemo, ter smo si v malih letih priborili nekaj socialni pomen, — vendar pa je zaspanost pretekle dobe in še huje so krivice, ki so nas od vseh strani v nezavednost pritiskale, krive, da ne pridemo menda še dolgo do tiste stopinje, na katere bi morali stati v slovensko-poitalijančenem mestu. Letos smo zopet jedenkrat poskusili, malo povzdigniti se pri mestnih volitvah; združili smo se z vladnimi in konservativnimi elementi, da bi potlačili Isončevo pseudoliberalno stranko, ter spravili dva svoja zastopnika v mestni zbor, a izpodletelo nam je,

(Dalje v prilogi.)

postane brž ravno nasprotnega mnenja. Zagleda namreč konjederčevo hčer, ki necemu gostu ravno prinaša polič vina. Šmencaj te! Poskočeku se na prvo oko vidi zala in priročna, da bi bokal rad plačal ga, če tudi nič ne pil: le, da bi gledal jo, to konjederčevo hčer! Pa tudi — kar polič ga pokliče, naj se pès obesi za tiste krajcarje!

Ko dekle tedaj postavi pijačo pred njega in hoče oditi, ulovi jo Poskoček za predpasnik in vlekoč jo k sebi urno natoči kozarec ter povzdigovaje ga, pravi:

„Ali bodeš kaj pila?“

Dekle se nekoliko pobrani, potlej pa vendar prime kozarec in k ustim pritakne.

„Bolj pij, bolj!“ sili Poskoček.

„Saj sem, sem!“ odvrča dekle postavljaje kozarec na mizo.

„Koliko? To nij nič! Bolj ga potegni, da boš kaj rudeča!“ prigovarja Poskoček pomoljaje jej kozarec.

Dekle pije še jedenkrat, dolije, pa držéč se na smeh povpraša:

„Kaj nijsem rudeča — dosti?“

„O, dosti, dosti, pa — bodeš še bolj!“

„A potlej bom pa preveč!“ meni dekle.

„O ne! dekle, bolj ko je rudeča, gorša je!“

„Kaj mora biti zala?“ poprijema ga bistra dekle.

„I to se vé, mora, da jo rad ima kateri!“ ugane jej jo tudi Poskoček in pije.

„Saj nij treba, da bi se dekle mogla rada imeti! nagaja mu dekle.

„Kaj pa da ne! Kako bi pa kateri vzel katero, ko bi je poprej rad ne imel?“

„Tisto pa uže, da!“ potrdi mu konjederčevo hči.

„Tisto, tisto!“ Kaj misliš, da jaz kaj drugega ongavim? Jaz nikoli nečem nobene, če je ne bom imel rad.“

„Potlej bo pa dobro jej, tistej, katero boš ti vzel.“

Poskoček od radosti skoprni. Nikoli še nij niti videl nobene, da bi mu bila bolje vseč in bi raje jo za ženo, kakor le-to konjederčevo. Kako zala, kako zgovorna, prijazna in jednih in istih mislij ž njim samim! Lej, nagovori jo! kaj pak? Ne more mu vnesti, če le tudi nemajo grunta!

„Ali imate pri vas grunt?“ vpraša jo.

„Zakaj bi pa to rad vedel?“ vpraša pak ona.

„Zató“ odgovori Poskoček „ker bi se midva morebiti zmenila še tacega kaj, da bi bilo meni in tebi prav — če ga nemate, grunta!“

Bistroumno dekle hipoma ugane Poskočekovo zvijačo. Iz radovednosti, ali nagajivosti, ali iz resnobe, ali morda iz kake druge ženske muhavosti mu tedaj dobrikavo reče:

„No, to je pa dobro, da ga — nemamo!“

„Zdaj je pa moja!“ misli si veseli Po-

propali smo v vseh razredih in jedino, kar smo dosegli je to, da je bila Izončeva stranka primorana, postaviti najzmernejše izmed mož, katere vsteva mej svoje, akoprav gotovo vemo, da večinoma niso. Strah, grozovit strah pred slovenskimi mestnimi očeti, in naj bi bil tudi jeden sam, narekoval jim je imena njihovih kandidatov. Dobro za jedenkrat, da smo toliko dosegli in pa pošteno množico glasov svojim kandidatom. Zrno k zrni . . .

Važnejše bodo deželne volitve, katere se imajo letos ponoviti. Nevarnosti nij sicer nobene druge na naši strani nego, da se ne izbero pravi možje, ampak zopet nekoliko uradnikov, s kojimi posebno Tolminci tako radi oskrbljujejo naš zbor. Reš, da so tudi prav sposobni in morda tudi narodu dobro hoteči mej njimi; a kaj nam hočejo pomagati — ko nam mnogokrat pri najboljši volji ne morejo in ne smejo.

Zatorej Tolminci pozor! Naj posebno pri vas sprava pravi sad obrodi, kar tako razumemo, da se duhovenstvo tesno zveže s zdravimi narodnimi elementi ter trden jez postavi nasproti onim uradniškim priliznjencem in mamelukom, kateri so do zdaj še skoro pri vsacih volitvah ljudstvo zapeljavali.

Letina kaže letos na Goriškem skoro povsod prav slabo. Na Vipavskem in na Krasu je burja mnogo škodovala, v hribih pa mrav, zraven pa še toča posbno na Kanalskem v prvej polovici preteklega meseca večino pridelkov pokončala. Zdaj je prišla pa še druga, hujša toča; poslali so po nekaterih okrajih posebno po Kanalskem, Ajdovskem, Goriškem, vojake na eksekucijo ne samo za zaostale — ampak tudi uže za letošnje davke. Ta nova, nezasišana ostrost je naše uboge posestnike, posebno pa revnejše kmete tako hudo prestrašila in presunila, da vam ne morem, in zaradi drž. pravdnika tudi ne smem poročati, kaj govore in kako sodijo. Slišimo, da si naš blagodušni deželni glavar mnogo prizadeva, da se eksekucija vstavi vsaj toliko časa, dokler ubogo ljudstvo kaj pridela. Hudirja! Zdaj o tem času nema kmet kde vzeti, če neče zadnje živinče ali pa potrebno hišno in kmetijsko opravo prodati. Sicer zares ne vemo, na kakšne postavne določbe naslanja finančna direkcija dekretovano vojaško silo!

Iz mariborske okolice 14. junija. [Izv. dop.] (Seidlova vera.) Pozor gospodje učitelji! Pod Seidlovo knuto neče ni-

skeček, pomenca z dlanjo ob dlan, izprazni na dušek kozarec ter pravi:

„Saj tudi jaz nemam grunta, toda hišo pa imam svojo in pa toliko okoli in okoli nje, da preslabo res ne bo za tisto, katero vzamem“, rekoč curlaje natoči, prime kozarec in zibaje ga pred soboj, si blagraju:

„Lehko, lahko ga bom časi tudi ž njo tako-le!“ rekoč izpije do dna.

„Rada bi poznala jo, tisto, ki bo tako srečna!“ reče na to dekle.

„Ne moreš je še!“

„Kaj res?“

„Res!“

„Kako pa vendar še to? Mlad uže nijsi tako! Si pa uže prav zberljiv!“

„Vsake nečem, to je res. Prav po volji katera pa mi dozda tudi nij še prišla pred oči!“

„Rada bi vedela, kakšna bi morala biti, da bi bila tebi po volji?“

„Kakšna? O, ne bogvé kakšna! Tako-le

jeden učitelj več rad služiti. Križanski učitelj otide, ker ga je Seidl toževal pri okranjem šolskem svetu zaradi poboljšanja dohodkov; kamškega podučitelja je odstavil zavoljo tacihi rečij, koje šolo toliko brigajo, kot Seidla zajčji boben. Tamkaj je zdaj le polu dnevna šola. Kateri tedaj g. učiteljev hoče pod Seidlom milosti uživati, mora sledečo vero iz glave znati in po njej živeti. „Verujem v kamškega straha, mogočnega stvarnika vseh nemškutarjev okolo Maribora in slovenske Bistrice, v velicega posestnika z 8 gld., rojenega „tajčpema“, gospoda našega, kateri ima velicega duha, ki je zrastel iz groznega napuha; veliko trpel s celjskim arestantom in zasramovan od nekdanjih prijateljev, ki so ga v deželnem zboru od strani pogledovali, šel je pred kazino, čez nekaj dni zopet vstal, se vsedel na prestol okrajnega zastopa s 15 službami, od ondot bo kazni diktiral in ostro sodil slovenske učitelje in kaplane. Verujem v velicega duha „tajčpemske“ učenosti, v vse mariborske in sloven-bistriške nemškutarje, občestvo sovražnikov slovenskih, pomnoženje doklad okrajnega zastopa, podraženje srenjskih potreb in na večno robstvo pod njim. Amen.“

Tako vero mora imeti vsak učitelj, ki hoče pod Seidlom služiti. Pri sprejetji mora priseči: odpovem se vsem Slovincem, in jedino le tebi v veliki strah služiti hočem. V času napredka je predniku šole ljubše nijeden učitelj, ko pa naroden. Učite se torej gospodje učitelji Seidlove vere, da boste po njej živeli in umrli, ako vas ta veliki duh kedaj v svojo službo privabi.

Iz Solkana pri Gorici 10. junija. [Izv. dop.] Letni občni zbor, katerega je imela naša čitalnica drugi binkoštni praznik, nij bil močno obiskan, a udeležili so se ga najboljši možaki, rekel bi cvet naše čitalnice. Veliko čast smo imeli videti pri obč. zboru vrlega narodnjaka gospoda Viktorja Dolence, predsednika društva „Sloge“ in urednika „Soče.“ Zasluge tega gospoda, koje zdaj za nas Slovence na goriškem ima, nij moja namera tukaj razpravljati, a omeniti moram, da gospod Dolencec je bil prvi predsednik naše čitalnice, in neprenehoma do denašnjega dne pravi društvenik v materijalnem in delavnem obziru. Rekel je g. Dolencec še dan občnega zbora, da mu je Solkanska čitalnica veliko pri srci, in da ne bi rad videl, ne slišal, da bi Solkanska čitalnica hiralala. Upamo, da dokler kri po

iz hiše bolj kake srednje; kjer nekoliko vendar imajo zemljišča, da bi bila vsaj nekaj vajena poljskega dela: kako peso obrati, kako bučo vsaditi, kak plevel izrovati tam mej repo ali kar si uže bodi tacega.“

„O toliko ali toliko zna vendar uže vsaka! Jaz mislim le: kakšna ženska, ženska sama na sebi!“ poudarja dekle.

„I tisto pa — taka, da ne bi bila ne prevelika ne premajhena, da bi bila ravno pripravna, pa malo bela, malo rudeča — nu, da ti najlaže povem, in me ti najlaže zastopiš: prav taka-le le, kakor si ti!“

„Ha, ha, ha!“ nasmehne se dobrovoljno živahna dekle in steče družemu gostu postréč. Poskoček vidé do malega prazno posodo pred soboj tudi potoči, pa poda mimo gredočej rekoč:

„Pa še meni, še en polič!“ Ne zdi se mu škoda več nobenega denarja!

(Dalje prih.)

naših žilah teče, ne bode; mi ne pustimo našo čitalnico tako na važnem kraju, rekel bi na meji in uže v meji naših nasprotnikov hirati. Sicer pa smo gospodu Dolencu prav iz srca hvaležni, ter ga čislamo mej prvimi delavci na Goriškem narodnem polji. Bog ga živi! Dnevni red tega občnega zbora se je potem vršil: Gospod predsednik Jug, nadučitelj nagovori pričujoče društvenike v prav lepem nagovoru. V njegovem nagovoru obeta nam, da bode zraven še kot pravi pevovodja se vedno bolj trudil, in naše pevce k narodnemu petju budit. Tajnik gospod Klemenčič bere poročilo odboročnega delovanja, v katerem poročilu se razvidi, da je čital. odbor radostno delal na to, da je čitalnico prav v lepem stanju ohranil, če ravno nij veliko veselje napravil. — Posebno hvalo daje g. Pavletiču našemu kaplanu, da je kot bukvarničar čitalnično bukvarnico, ki šteje nad 600 raznih vrst knjig, v prav lepem redu ohranil. Denarničar g. Makuc poroča o društvenih dohodkih in stroških. Tudi to je pokazal kot hmetiski fant, da se je veliko trudil in da je denarnico v dobrem stanju ohranil in še čez 22 goldinarjev gotovine prihranil.

Pri volitvi novega odbora so sledeči gospodje izvoljeni: gospod Gabrijelčič, župan; g. Jug, nadučitelj; g. Kancler Ant.; g. Klemenčič; g. Makuc Janez; g. Makuc Karel; g. Pavletič Jože; g. Vuga Jošt.

Iz Istre 12. jun. [Izv. dop.] (Razbojniki. — Pošta.) Lansko leto se je g. Loef, zet znanega podvzetnika istrijske železnice in večkratnega milijonarja Fröhlich iz Gradca, odpeljal iz Pazna proti Kanfanaru, da bi tamošnjem delavcem duino izplačal. Toda na potu blizu Kanfanara je stopilo nekoliko po obrazu očrnenih mož njegovemu vozu nasproti, ter je od njega ves denar, katerega je mož pri sebi imel, zahtevalo in tudi dobilo. Mož je imel pa le 500 gld. drobiža pri sebi, 22.000 gld. je poslal zaradi opreznosti po pošti v Kanfanar. Da si so bile vsled tega natančne preiskave, vendar nij bilo do denes slišati, da bi bili kacega onih hudobnežev zasčili.

Prešlo soboto je v istem okraji mej Dinjano in sv. Vincencem 12 osemmljenih potepuhov pošto napalo, dva popotnika oropalo in kondukterja, kateri je na hudobneže z revolverjem streljal, tako pobilo, da je revež uže dušo izdihnil. Po vsej Istri je obče znano, da so v ovem okraji neke vasi prava gnjezda tacihi potepuhov, tembolj se je čuditi vladi, da ne stori dotičnih korakov, da bi se ona gnjezda sčistila.

Ker uže o pošti govorim, moram tudi sledečo čudno prikazen objaviti: Dunajski in drugi nemški listi dobó se tukaj redno drugi dan; tako na pr. je dunajska „N. Fr. Pr.“ od četrtka v petek gotovo tu. Drugači se godi s „Slov. Narodom“. Da si „Narod“ v Ljubljani izhaja, dobimo ga jedenkrat ali dvakrat v tednu še le tretji dan, drugači pa uže drugi dan kot dunajske liste. In to se ponavlja od tedna do tedna. Tako sem jaz na pr. prešli teden dobil „Narod“ od srede in četrtka skup v petek, včeraj v nedeljo nijsem nobenega dobil, denes pa le nedeljskega. Kje je torej „Slov. Narod“ od sobote? Je-li bil konfisciran? Mislim da ne, kajti drugači bi nedeljski list to omenil? Rad bi bil poizvedel, kje je uzrok tej prikazni, toda tega mi nij bilo mogoče poizvedeti, kajti list dojde semkaj vselej pošto neštempljan. Navadno so vsi listi,

kateri v Istro pridejo, štempljani na onej pošti, kjer se list odda, potem v Trstu in na pošti, kjer se ga dobi. Pri „Sl. Nar.“ nijsem nikdar opazil drugega štemplja, kakor štempelj iste pošte, katera mi ga je izročila. Zakaj se to godi, tega ne vem, da se to godi, to je istina; istina je tudi, da je meni, in mislim tudi vsacemu družemu jako nevšečno, da list tako neredno semkaj dohaja. (Mi list redno pošiljamo, le isterske pošte morajo zanikerne biti. Ur.)

Iz št. Jurja na slov. Štajerji 13. jun. [Izv. dop.] Včerajšnji tukajšnji semenj bil je mnogo obiskan, blizu 100 ljudij zbiralo se je do 5. ure po polu dne na postaji, da bi se z vlakom 98 in 5 zopet domov odpeljali. Ker se pa na tukajšnji postaji navadno nikdar ne kliče, kateri vlak poprej pride (vlak 98 in 5 prideta hitro jeden za drugim), prigodilo se je, da jeden živinskih kupčevalcev po imeni Matija Binder iz Hohenfurta na češkem doma, ki je do Bruka vožnina plačal, da bi se s poštanim vlakom št. 5 odpeljal, nevedoma v zmešani vlak št. 98, ki prvi v postajo pride, vstopi.

Peljal se je uže 160 korakov daleč, ko zapazi, da se je zgrešil in da pravi poštni vlak naproti pride. Hitro iz zmešanega izskoči, ter tako močno na desno stran na tla pade, da omamljen obleži.

Poštni vlak, ki mu kakor rečeno nasproti pride, ga še nekaj rani. Železniški zdravnik g. dr. „Prossenak“ bil je kmalu pri ranjenu, našel ga je pri polni pameti govoriti z istimi ljudmi, ki so ga vzdignili in ga nastran odnesli. Zdravnik je tudi takoj spoznal, da je ubožicu nekaj starih reber in starih stekleničnih koscev botilje, koje je v stranšnem žepu imel in poprej iz nje sladko vince pival, obtičalo — v pljučah. Prevožen nij bil — umrl je spokorjen ob 1/2 12. uri po noči in bode v svojo domačijo 15. t. m. odpeljan ter tam počival.

Še mnogo družih nesreč se pri nas na sejmihi zgodi, ker po ozkih, s kramarskimi mizami in mnogobrojnimi ljudmi napolnenih ulicah bodečo živino in ritajoče konje na živinski prostor ženejo; tako se je še zadnjič prigodilo, da je nek vol dva trgovca nabodel in nekaj družih daleč od sebe brenil. Ali bi se ne dalo prenaprediti, da bi po želji cele okolice živinski sejem na travnike spodnjega občinskega trga preselili, kder bi se ne bi nikakve nesreče zgodile, in bi drugi ljudje vsaj na tržnem sejmu brez strahu povoženi ali prebodei biti, kupovali in prodajali?

Domače stvari.

— („Slovenski Narod“) od včerajšnjega dne je bil konfisciran. Zapečatili so drugi del članka, ki govori o stotnik Komeljevej knjigi in ponemčevanju naših vojakov.

— (Novo strelišče.) Kakor čujemo name-rava tukajšnje strelsko društvo novo strelno hišo (Sckützenhaus) na neko njivo na južnej strani Rožnika mej cesto, ki pelje na Rožnik in mej cesto ki pelje okolo Rožnika čez Kosesje v gornjo Šiško, postaviti. Gotovo je, da se s tem, ako se to zgodi, jeden najlepših sprehodov v okolici ljubljanskej pokvari, ker brez ozira na telesno varnost se bode gotovo vsak obiskovalec spodnjega in gornjega Rožnika, kakor tudi Drenikovega vrha naveličal vsako nedeljo ali praznik poslušati dolgočasno jednomoerno pokanje pušk in možnarjev. Upamo torej, da bode politična oblast, katerej gre v

tej zadevi odločiti, zidanje strelne hiše na tem mestu zabranila in to temveč ker tu ne gre za kako koristno stvar, ampak za veselje in zabavo posameznih.

— (Procesije) v četrtek se je udeležilo mnogo ljudstva v Ljubljani. Zastopana so bila načelnštva vseh javnih državnih, deželnih in mestnih oblasti. Škof g. dr. Pogačar sam je vodil procesijo. Izredno lepo vreme je bilo.

— (Kamniška čitalnica.) Peterica igralk in igralcev „Dramatičnega društva“ napravi v kamniški čitalnici slovensko gledališko predstavo v nedeljo 18. t. m. Predstavljali se boste dve mične igre: „Kdo se zadnji smije“ in „Dva gospoda pa jeden sluga“ druga s petjem. Kapelnik gospod Anton Stöckl bode petje spremljal ter igral pri predstavi na glasoviru. Nadejamo se, da se bode mnogo občinstva zbralo, in želeli bi bilo, da bi se v naših mestih in trgih, ker bi bilo mogoče, napravljale take predstave, da tudi taki prijatelji vidijo kako napreduje naša dramatika, ki nemajo prilike predstave v deželnem gledališču videti.

— (Iz Podjunske doline) na Korškem se piše „Gosp.“: 1. junija je čuvaj pri železnici blizu kolodvora Grabstein na šinah obležal, ne vé se ali nalašč ali pijan. Vlak ga je precej daleč pred soboj na tleh vlekel in mu potem glavo razbil in prsa udril.

— (Iz Kozjanskega okraja) se piše: Sivi starčki se ne spominjajo tako grozne plohe, kakor nas je pretečeni četrtek zalila. Zjutraj je solnce obetalo najlepši dan; tudi barometer nij bil nizek a proti poludne začne solnce grozno pripekati; kmalu se začnejo megle zbirati, proti dvema je bilo celo nebo črno in — vtilo se je. V pol uri so se potoki in reke napolnile, prestopile svoje meje — in iz hribov smo gledali daleč in daleč vse v vodi. Kolikor je bilo mogoče ploho opazovati, se je raztegnila od Planine čez Prevorje, Zagorje, Piljstani, Virštani, Buče, Polje in daleč prek Sotle na Hrvaško. Škoda je velika, pa za zdaj še vse ne poznamo.

— (Strela udarila) je 1. jun. v gospodarsko poslopje Janeza Devčarja na Vajgnu pri Mariboru in vse požgala; 6. junija pa je strela ubila Martina Bevca v Gostinci pri Brežicah in ob jednom klet Jakovu Vrečku užgala.

— (Uboj.) V Osluševcih pod Ptujem se je Vid Korpar sprl z Matijem Kovačičem, ki je prvega s 3 tovariši na travniku napadel in s sekiro ubil.

— (Pogoreli so) Jožef Toman v Gorici pri Celji, bržčas je ogenj v streho potisnila zlobna roka, potem Matija Prosenjak v Pokošah, kder je strela udarila, na dalje Jan. Pogač v Otišnemvrhu in Karničnik pri sv. Martinu pri Slov. Gradcu.

— (Ploha) se je ulila na Pohorji in je povodenj hudo razsajala v Hočah, Slivnici, Frauheimu in Polskavi. Tudi v brežkem okraji, zlasti okolo Buč, Virštajna, Gostince, Verač je neizmerno veliko škodo učinila na goricah, njivah in travnikih.

— (Nesreča.) 5 knapov je v premogovej jami v Zrečah dušljiva sapa zadušila, pri sv. Jurji na južnej železnici pa barantača Pinterja vlak usmrtil.

— (Iz Celja) se „Sl.“ piše 14. junija Denes uže pozno po noči smo pokopali dva mlada Francoza: Jacques in Lonie Sagnier prvi je bil 25, drugi 27 let star. Žrtvovala sta svoje življenje iz ljubezni do bližnjega. V žrečki župniji poleg Konjic se podajo 12. t. m. trije

delavci v neko jamo ondašnjega rudokopa; toda nij jih bilo več na svitlo: zadušili so se. Za njimi se podasta, dasiravno so ju svarili — v jamo zgoraj imenovana moža, prvi vodja, drugi uradnik pri rudokopu iskat delavcev, ki jih tako dolgo nij na dan. Toda nijsta ne onih otela, ne sama več prišla iz pod zemlje, tudi ta dva sta se zadušila. Prepeljali so ju v Celje, kjer ju je obilo ljudstva spremljalo k pogrebu. Večni mir blazima možema!

— (Konec poročila) o zadnji seji mestnega zbora smo morali denes za prihodnjo številko odložiti.

Razne vesti.

* (Zaprlj) so na Hrvaškem v Rakovici dopisnika „N. Fr. Pr.“ Heinriha Noč, ker nij imel dobrega potnega lista pa je hotel potovati v Bosno. Treba bi bilo nemškemu temu človeku še kaj več, kajti mej Srbi gostoljubnost, potem je pa odšel in v „N. Fr. Pr.“ tako grdo, umazano in po nemško Srbe oblatil, da se vsacemu pravicoljubu tako počenjanje gnjusi.

* (Nemiri) V belgijskih mestih je liberalni plebs vsled zadnjih volitev rogovilil, okna pobijal in hiše oškodoval. Žandarmi so z orožjem morali vsekavati.

* (Strela) je udarila te dnij v francoski vojniški tabor pri Balbonne in šla skozi več šatorov, tri vojake, ki so spali, ubila, več jih ranila in nekatere le preobrnila. Nekateri patroni smodnika so se vneli in požar naredili in konji so se plašili.

Listnica administracije. Slav. bralnemu društvu v Borovnici. Naročnina je plačana do 30. avgusta 1876.

Tržne cene

v Ljubljani 17. junija t. l.
Pšenica hektoliter 8 gld. 88 kr.; — rož 6 gld. 40 kr.; — ječmen 4 gld. 80 kr.; — oves 3 gld. 80 kr.; — ajda 5 gld. 60 kr.; — pros 4 gld. 80 kr.; — koruza 5 gld. 80 kr.; krompir 100 kilogramov 4 gld. 30 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. — kr.; maala kilogram — gl. 95 kr.; — mast — gld. 85 kr.; — špeh trišen — gld. 70 kr.; — špeh poveljen — gld. 75 kr.; jajce po 1/2 kr.; — mleka liter 8 kr.; govednine kilogram 48 kr.; — telečnine 42 kr.; — svinjsko meso 66 kr.; — sena 100 kilogramov 3 gld. 67 kr.; — slame 3 gold. 32 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 9 gold. — kr.; — mehka 6 gld. — kr.

Kažipot po Ljubljani.

Kdor želi inserirati pod to rubriko svoj posel, obrt itd. takó, da je oznanilo uvrsteno skozi tri mesece vsako nedeljo, more to v 4 do 5 vrstah po jako znižani ceni storiti, katera se izve pri administraciji „Slovenskega Naroda“.

Franjo Železnikar

se je preselil s svojo krojaško delavnico v poslopje Ljubljanske čitalnice, ter se priporoča slav. p. n. občinstvu, posebno tudi čest. duhovščini z obljubo, da bode izročena mu dela vestno in točno izvrševal. (128—6)

Kdor potrebuje metrične mere in uteže kuhinjsko posodo plehasto ali iz vlitiga železa, kakor košarno orodje za polištevno in za zidanje, potem orodje za mizarje, tesarje itd. vse to dobi po najnižji ceni pri **Franč Terčaku** (prej Božiču) na glavnem trgu št. 10. (13)

Janez Vičič

prodaja kakor pri razprodaji (Ausverkauf) 10 do 25 % pod fabriško ceno na debelo in drobno mnogo-vrstno kramarsko in gospodsko blago. (13)

Voščene sveče,

in zavitke (Wachsstöckl) vsake vrste za cerkve, pogrebe, in trgovino po najnižji ceni prodaja in se čisti duhovščini, kakor tudi slavnemu občinstvu priporoča zagotavlja, da bo vsem najboljše in hitro postrož. **Oroslav Dolenc,** svečar, gledališčne ulice št. 140—141. (13)

Črevljar Jakob Škerbinec, v gledališki ulici št. 19 izdeluje vsake bice najboljše črevlje na drobno in debelo; potem prodaja tudi Tržiške črevlje na debelo in drobno po nizki ceni. (13)

propali smo v vseh razredih in jedino, kar smo dosegli je to, da je bila Izončeva stranka primorana, postaviti najzmernejše izmej mož, katere vsteva mej svoje, akopram gotovo vemo, da večinoma niso. Strah, grozovit strah pred slovenskimi mestnimi očeti, in naj bi bil tudi jeden sam, narekoval jim je imena njihovih kandidatov. Dobro za jedenkrat, da smo toliko dosegli in pa pošteno množico glasov svojim kandidatom. Zrno k zrni . . .

Važnejše bodo deželne volitve, katere se imajo letos ponoviti. Nevarnosti nij sicer nobene druge na naši strani nego, da se ne izbero pravi možje, ampak zopet nekoliko uradnikov, s kojimi posebno Tolminci tako radi oskrbljujejo naš zbor. Res, da so tudi prav sposobni in morda tudi národu dobro hoteči mej njimi; a kaj nam hočejo pomagati — ko nam mnogokrat pri najboljše volji ne morejo in ne smejo.

Zatorej Tolminci pozor! Naj posebno pri vas sprava pravi sad obrodi, kar tako razumemo, da se duhovenstvo tesno zveže s zdravimi narodnimi elementi ter trden jez postavi nasproti onim uradniškim priliznjencem in mamelukom, kateri so do zdaj še skoro pri vsacih volitvah ljudstvo zapeljavali.

Letina kaže letos na Goriškem skoro povsod prav slabo. Na Vipavskem in na Krasu je burja mnogo škodovala, v hribih pa mráz, zraven pa še toča posbno na Kanalskem v prvi polovici preteklega meseca večino pridelkov pokončala. Zdaj je prišla pa še druga, hujša toča; poslali so po nekaterih okrajih posebno po Kanalskem, Ajdovskem, Goriškem, vojake na eksekucijo ne samo za zaostale — ampak tudi uže za letošnje davke. Ta nova, nezaslišana ostrost je naše uboge posestnike, posebno pa revnejše kmete tako hudo prestrašila in presunila, da vam ne morem, in zaradi drž. pravdnika tudi ne smem poročati, kaj govore in kako sodijo. Slišimo, da si naš blagodušni deželni glavar mnogo prizadeva, da se eksekucija vstavi vsaj toliko časa, dokler ubogo ljudstvo kaj pridela. Hudirja! Zdaj o tem času nema kmet kde vzeti, če neče zadnje živinče ali pa potrebno hišno in kmetijsko opravo prodati. Sicer zares ne vemo, na kakšne postavne določbe naslanja finančna direkcija dekretovano vojaško silo!

skoček, pomenca z dlanjo ob dlan, izprazni na dušek kozarec ter pravi:

„Saj tudi jaz nemam grunta, toda hišo pa imam svojo in pa toliko okoli in okoli nje, da preslabo res ne bo za tisto, katero vzamem“, rekoč curlaje natoči, prime kozarec in zibaje ga pred soboj, si blagraju:

„Lehko, lahko ga bom časi tudi ž njo tako-le!“ rekoč izpije do dna.

„Rada bi poznala jo, tisto, ki bo tako srečna!“ reče na to dekle.

„Ne moreš je še!“

„Kaj res?“

„Res!“

„Kako pa vendar še to? Mlad uže nijsi tako! Si pa uže prav zberljiv!“

„Vsake nečem, to je res. Prav po volji katera pa mi dozda tudi nij še prišla pred oči!“

„Rada bi vedela, kakšna bi morala biti, da bi bila tebi po volji?“

„Kakšna? O, ne bogvé kakšna! Tako-le

Iz Solkana pri Gorici 10. junija. [Izv. dop.] Letni občni zbor, katerega je imela naša čitalnica drugi binkoštni praznik, nij bil močno obiskan, a udeležili so se ga najboljši možaki, rekel bi cvet naše čitalnice. Veliko čast smo imeli videti pri obč. zboru vrlega narodnjaka gospoda Viktorja Dolence, predsednika društva „Sloge“ in urednika „Soče.“ Zasluge tega gospoda, koje zdaj za nas Slovence na goriškem ima, nij moja namera tukaj razpravljati, a omeniti moram, da gospod Dolence je bil prvi predsednik naše čitalnice, in neprenehoma do denšnjega dne pravi društvenik v materijalnem in delavnem obziru. Rekel je g. Dolence še dan občnega zbora, da mu je Solkanska čitalnica veliko pri srci, in da ne bi rad videl, ne slišal, da bi Solkanska čitalnica hirala. Upamo, da dokler kri po

iz hiše bolj kake srednje; kjer nekoliko vendar imajo zemljišča, da bi bila vsaj nekaj vajena poljskega dela: kako peso obrati, kako bučo vsaditi, kak plevel izrovati tam mej repo ali kar si uže bodi tacega.“

„O toliko ali toliko zna vendar uže vsaka! Jaz mislim le: kakšna ženska, ženska sama na sebi!“ poudarja dekle.

„I tisto pa — taka, da ne bi bila ne prevelika ne premajhena, da bi bila ravno pripravna, pa malo bela, malo rudeča — nu, da ti najlaže povem, in me ti najlaže zastopiš: prav taka-le le, kakor si ti!“

„Ha, ha, ha!“ nasmehne se dobrovoljno živahna dekle in steče družemu gostu postréč. Poskoček vidé do malega prazno posodo pred soboj tudi potoči, pa poda mimo gredočej rekoč:

„Pa še meni, še en polič!“ Ne zdi se mu škoda več nobenega denarja!

(Dalje prih.)

naših žilah teče, ne bode; mi ne pustimo našo čitalnico tako na važnem kraju, rekel bi na meji in uže v meji naših nasprotnikov hirati. Sicer pa smo gospodu Dolencu prav iz srca hvaležni, ter ga čislamo mej prvimi delavci na Goriškem narodnem polji. Bog ga živi! Dnevni red tega občnega zbora se je potem vršil: Gospod predsednik Jug, nadučitelj nagovori pričujoče društvenike v prav lepem nagovoru. V njegovem nagovoru obeta nam, da bode zraven še kot pravi pevovodja se vedno bolj trudil, in naše pevce k narodnemu petju budit. Tajnik gospod Klemenčič bere poročilo odboročnega delovanja, v katerem poročilu se razvidi, da je čital. odbor radostno delal na to, da je čitalnico prav v lepem stanju ohranil, če ravno nij veliko veselje napravil. — Posebno hvalo daje g. Pavletiču našemu kaplanu, da je kot bukvarničar čitalnično bukvarnico, ki šteje nad 600 raznih vrst knjig, v prav lepem redu ohranil. Denarničar g. Makuc poroča o društvenih dohodkih in stroških. Tudi to je pokazal kot hmetški fant, da se je veliko trudil in da je denarnico v dobrem stanju ohranil in še črez 22 goldinarjev gotovine prihranil.

Pri volitvi novega odbora so sledeči gospodje izvoljeni: gospod Gabrijelčič, župan; g. Jug, nadučitelj; g. Kancler Ant.; g. Klemenčič; g. Makuc Janez; g. Makuc Karel; g. Pavletič Jože; g. Vuga Jošt.

Iz Istre 12. jun. [Izv. dop.] (Razbojniki. — Pošta.) Lansko leto se je g. Loef, zet znanega podvzetnika istrijske železnice in večkratnega milijonarja Fröhliche iz Gradca, odpeljal iz Pazna proti Kanfanaru, da bi tamošnjem delavcem dnino izplačal. Toda na potu blizu Kanfanara je stopilo nekoliko po obrazu očrnenih mož njegovemu vozu nasproti, ter je od njega ves denar, katerega je mož pri sebi imel, zahtevalo in tudi dobilo. Mož je imel pa le 500 gld. drobiža pri sebi, 22.000 gld. je poslal zaradi opreznosti po pošti v Kanfanar. Da si so bile vsled tega natančne preiskave, vendar nij bilo do denes slišati, da bi bili kacega onih hudobnežev zasacili.

Prešlo soboto je v istem okraji mej Dinjano in sv. Vincencem 12 osemmljenih potepuhov pošto napalo, dva popotnika oropalo in kondukterja, kateri je na hudobneže z revolverjem streljal, tako pobilo, da je revež uže dušo izdihnil. Po vsej Istri je obče znano, da so v ovem okraji neke vasi prava gnezda tatic potepuhov, tembolj se je čuditi vladi, da ne stori dotičnih korakov, da bi se ona gnezda sčistila.

Ker uže o pošti govorim, moram tudi sledečo čudno prikazen objaviti: Dunajski in drugi nemški listi dobó se tukaj redno drugi dan; tako na pr. je dunajska „N. Fr. Pr.“ od četrtega v petek gotovo tu. Drugači se godi s „Slov. Narodom“. Da si „Narod“ v Ljubljani izhaja, dobimo ga jedenkrat ali dvakrat v tednu še le tretji dan, drugači pa uže drugi dan kot dunajske liste. In to se ponavlja od tedna do tedna. Tako sem jaz na pr. prešli teden dobil „Narod“ od srede in četrtega skup v petek, včeraj v nedeljo nijsem nobenega dobil, denes pa le nedeljskega. Kje je torej „Slov. Narod“ od sobote? Je-li bil konfisciran? Mislim da ne, kajti drugači bi nedeljski list to omenil? Rad bi bil poizvedel, kje je uzrok tej prikazni, toda tega mi nij bilo mogoče poizvedeti, kajti list dojde semkaj vselej poštno neštempljan. Navadno so vsi listi,

K o n f i s c i r a n o .

kateri v Istro pridejo, štempljani na one pošti, kjer se list odda, potem v Trstu in na pošti, kjer se ga dobi. Pri „Sl. Nar.“ nijsem nikdar opazil drugega štemplja, kakor štempelj iste pošte, katera mi ga je izročila. Zakaj se to godi, tega ne vem, da se to godi, to je istina; istina je tudi, da je meni, in mislim tudi vsacemu drugemu jako nevšečno, da list tako neredno semkaj dohaja. (Mi list redno pošiljamo, le isterske pošte morajo zanikerne biti. Ur.)

Iz št. Jurja na slov. Štajerji 13. jun. [Izv. dop.] Včerajšnji tukajšnji semenj bil je mnogo obiskan, blizu 100 ljudij zbiralo se je do 5. ure po polu dne na postaji, da bi se z vlakom 98 in 5 zopet domov odpeljali. Ker se pa na tukajšnji postaji navadno nikdar ne kliče, kateri vlak poprej pride (vlak 98 in 5 prideta hitro jeden za drugim), prigodilo se je, da jeden živinskih kupčevalcev po imeni Matija Binder iz Hohenfurta na češkem doma, ki je do Bruka vožnina plačal, da bi se s poštanim vlakom št. 5 odpeljal, nevedoma v zmešani vlak št. 98, ki prvi v postajo pride, vstopi.

Peljal se je uže 160 korakov daleč, ko zapazi, da se je zgrešil in da pravi poštni vlak naproti pride. Hitro iz zmešanega izskoči, ter tako močno na desno stran na tla pade, da omamljen obleži.

Poštni vlak, ki mu kakor rečeno nasproti pride, ga še nekaj rani. Železniški zdravnik g. dr. „Prossenak“ bil je kmalu pri ranjenu, našel ga je pri polni pameti govoriti z istimi ljudmi, ki so ga vzdignili in ga nastran odnesli. Zdravnik je tudi takoj spoznal, da je ubožicu nekaj starih reber in starih stekleničnih koscev botilje, koje je v strančnem žepu imel in poprej iz nje sladko vince pival, obtičalo — v pljučah. Prevožen nij bil — umrl je spokorjen ob 1/2 12. uri po noči in bode v svojo domačijo 15. t. m. odpeljan ter tam počival.

Še mnogo drugih nesreč se pri nas na sejmihi zgodi, ker po ozkih, s kramarskimi mizami in mnogobrojimi ljudmi napolnenih ulicah bodečo živino in ritajoče konje na živinski prostor ženejo; tako se je še zadnjič prigodilo, da je nek vol dva trgovca nabodel in nekaj drugih daleč od sebe brcnil. Ali bi se ne dalo prenapraviti, da bi po želji cele okolice živinski sejem na travnike spodnjega občinskega trga preselili, kder bi se ne bi nikakve nesreče zgodile, in bi drugi ljudje vsaj na tržnem sejmu brez strahu povoženi ali prebodeni biti, kupovali in prodajali?

Domače stvari.

— („Slovenski Narod“) od včerajšnjega dne je bil konfisciran. Zapečatili so drugi del članka, ki govori o stotnik Komeljevej knjigi in ponemčevanju naših vojakov.

— (Novo strelišče.) Kakor čujemo name-rava tukajšnje strelsko društvo novo strelno hišo (Sckützenhaus) na neko njivo na južnej strani Rožnika mej cesto, ki pelje na Rožnik in mej cesto ki pelje okolo Rožnika čez Kosesje v gornjo Šiško, postaviti. Gotovo je, da se s tem, ako se to zgodi, jeden najlepših sprehodov v okolici ljubljanskej pokvari, ker brez ozira na telesno varnost se bode gotovo vsak obiskovalec spodnjega in gornjega Rožnika, kakor tudi Drenikovega vrha naveličal vsako nedeljo ali praznik poslušati dolgočasno jednomoerno pokanje pušk in možnarjev. Upamo torej, da bode politična oblast, katerej gre v

tej zadevi odločiti, zidanje strelne hiše na tem mestu zabranila in to temveč ker tu ne gre za kako koristno stvar, ampak za veselje in zabavo posameznih.

— (Procesije) v četrtek se je udeležilo mnogo ljudstva v Ljubljani. Zastopana so bila načelnštva vseh javnih državnih, deželnih in mestnih oblasti. Škof g. dr. Pogačar sam je vodil procesijo. Izredno lepo vreme je bilo.

— (Kamniška čitalnica.) Peterica igralk in igralcev „Dramatičnega društva“ napravi v kamniški čitalnici slovensko gledališko predstavo v nedeljo 18. t. m. Predstavljali se boste dve mične igre: „Kdo se zadnji smije“ in „Dva gospoda pa jeden sluga“ druga s petjem. Kapelnik gospod Anton Stöckl bode petje spremljal ter igral pri predstavi na glasoviru. Nadejamo se, da se bode mnogo občinstva zbralo, in želeli bi bilo, da bi se v naših mestih in trgih, ker bi bilo mogoče, napravljale take predstave, da tudi taki prijatelji vidijo kako napreduje naša dramatika, ki nemajo prilike predstave v deželnem gledališču videti.

— (Iz Podjunske doline) na Korškem se piše „Gosp.“: 1. junija je čuvaj pri železnici blizu kolodvora Grabstein na šinah obležal, ne vé se ali nalašč ali pijan. Vlak ga je precej daleč pred soboj na tleh vlekel in mu potem glavo razbil in prsa udril.

— (Iz Kozjanskega okraja) se piše: Sivi starčki se ne spominjajo tako grozne plohe, kakor nas je pretečeni četrtek zalila. Zjutraj je solnce obetalo najlepši dan; tudi barometer nij bil nizek a proti poludne začne solnce grozno pripekati; kmalu se začnejo megle zbirati, proti dvema je bilo celo nebo črno in — vilo se je. V pol uri so se potoki in reke napolnile, prestopile svoje meje — in iz hribov smo gledali daleč in daleč vse v vodi. Kolikor je bilo mogoče ploho opazovati, se je raztegnila od Planine čez Prevorje, Zagorje, Piljstanj, Virštanj, Buče, Polje in daleč prek Sotle na Hrvaško. Škoda je velika, pa za zdaj še vse ne poznamo.

— (Strela udarila) je 1. jun. v gospodarsko poslopje Janeza Devčarja na Vajgnu pri Mariboru in vse požgala; 6. junija pa je strela ubila Martina Beveca v Gostinci pri Brežicah in ob jednom klet Jakobu Vrečku užgala.

— (Uboj.) V Osluševcih pod Ptujem se je Vid Korpar sprl z Matijem Kovačičem, ki je prvega s 3 tovariši na travniku napadel in s sekiro ubil.

— (Pogoreli so) Jožef Toman v Gorici pri Celji, bržčas je ogenj v streho potisnila zlobna roka, potem Matija Prosenjak v Pokošah, kder je strela udarila, na dalje Jan. Pogač v Otišnemvrhu in Karničnik pri sv. Martinu pri Slov. Gradcu.

— (Ploha) se je ulila na Pohorji in je povodenj hudo razsajala v Hočah, Slivnici, Frauheimu in Polskavi. Tudi v brežkem okraji, zlasti okolo Buč, Virštajna, Gostince, Verač je neizmerno veliko škodo učinila na goricah, njivah in travnikih.

— (Nesreča.) 5 knapov je v premogovej jami v Zrečah dušljiva sapa zadušila, pri sv. Jurji na južnej železnici pa barantača Pinterja vlak usmrtil.

— (Iz Celja) se „Sl.“ piše 14. junija. Denes uže pozno po noči smo pokopali dva mlada Francoza: Jacques in Lonic Sagnier prvi je bil 25, drugi 27 let star. Žrtvovala sta svoje življenje iz ljubezni do bližnjega. V Zrečki župniji poleg Konjic se podajo 12. t. m. trije

delavci v neko jamo ondašnjega rudokopa; toda nij jih bilo več na svitlo: zadušili so se. Za njimi se podasta, dasiravno so ju svarili — v jamo zgoraj imenovana moža, prvi vodja, drugi uradnik pri rudokopu iskat delavcev, ki jih tako dolgo nij na dan. Toda nijsta ne onih otela, ne sama več prišla iz pod zemlje, tudi ta dva sta se zadušila. Prepeljali so ju v Celje, kjer ju je obilo ljudstva spremljalo k pogrebu. Večni mir blazima možema!

— (Konec poročila) o zadnjem seji mestnega zbora smo morali denes za prihodnjo številko odložiti.

Razne vesti.

* (Zaprl) so na Hrvaškem v Rakovici dopisnika „N. Fr. Pr.“ Heinricha Noč, ker nij imel dobrega potnega lista pa je hotel potovati v Bosno. Treba bi bilo nemškemu temu človeku še kaj več, kajti mej Srbi gostoljubnost, potem je pa odšel in v „N. Fr. Pr.“ tako grdo, umazano in po nemško Srbe oblatil, da se vsacemu pravicoljubu tako počenje gnjusi.

* (Nemiri) V belgijskih mestih je liberalni plebs vsled zadnjih volitev rogovilil, okna pobijal in hiše oškodoval. Žandarmi so z orožjem morali vsekavati.

* (Strela) je udarila te dni v francoski vojniški tabor pri Balbonne in šla skozi več šatorov, tri vojake, ki so spali, ubila, več jih ranila in nekatere le preobrnila. Nekateri patroni smodnika so se vneli in požar naredili in konji so se plašili.

Listnica administracije. Slav. bralnemu društvu v Borovnici. Naročnina je plačana do 30. avgusta 1876.

Tržne cene

v Ljubljani 17. junija t. l.
Pšenica hektoliter 8 gld. 88 kr.; — rož 6 gld. 40 kr.; — ječmen 4 gld. 80 kr.; — oves 3 gld. 80 kr.; — ajda 5 gld. 60 kr.; — pros 4 gld. 80 kr.; — koruza 5 gld. 80 kr.; krompir 100 kilogramov 4 gld. 30 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. — kr.; masla kilogram — gl. 95 kr.; — mast — gld. 85 kr.; — špeh frišen — gld. 70 kr.; — špeh povojen — gld. 75 kr.; jajce po 1²/₃ kr.; — mleka liter 8 kr.; govednine kilogram 48 kr.; — teletnine 42 kr.; — svinjsko meso 66 kr.; — sena 100 kilogramov 3 gld. 67 kr.; — slame 3 gld. 32 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 9 gld. — kr.; — mehka 6 gld. — kr.

Kazipot po Ljubljani.

Kdor želi inserirati pod to rubriko svoj posel, obrt itd. takó, da je oznanilo uvrsteno skozi tri mesece vsako nedeljo, more to v 4 do 5 vrstah po jako znižani ceni storiti, katera se izve pri administraciji „Slovenskega Naroda“.

Franjo Zeleznikar

se je preselil s svojo krojaško delavnico v poslopje ljubljanske čitalnice, ter se priporoča slav. p. n. občinstvu, posebno tudi čest. duhovščini z obljubo, da bode izročena mu dela vestno in točno izvrševal. (128—6)

Kdor potrebuje metrične mere in uteže kuhinjsko posodo plehasto ali iz vlitiga železa, kakor košeno orodje za pohištvo in za zidanje, potem orodje za mizarje, tesarje itd. vse to dobi po najnižji ceni pri **Franč Terčaku** (prej Božiču) na glavnem trgu št. 10. (13)

Janez Vičič

prodaja kakor pri razprodaji (Ausverkauf) 10 do 25 % pod fabriško ceno na debelo in drobno mnogo-vrstno kramarsko in gospodsko blago. (13)

Voščene sveče,

in zavitke (Wachsstöckl) vsake vrste za cerkve, pogrebe, in trgovno po najnižji ceni prodaja in se čestiti duhovščini, kakor tudi slavnemu občinstvu priporoča zagotavlja, da bo vsem najboljše in hitro postrozel. **Oroslav Dolence,** svečar, gledališčne ulice št. 140—141. (13)

Črevljar Jakob Škerbinec, v gledališki ulici št. 19 izdeluje vsake bice najboljše črevlje na drobno in debelo; potem prodaja tudi Tržiške črevlje na debelo in drobno po nizke ceni. (13)

**Wsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni
Revalescière du Barry
v Londonu.**

30 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolne v želodcu, na živcih, dalje prsno, i na jetrah; žlez i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprevajenje, zaprtje, prehlajenje, nespavanje, slabosti, zlat žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, siljenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih otrocih, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenčke in je boljše nego dojnično mleko. — Izkas iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofje Castella Stuart, Markize de Bréhan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkas iz 80.000 spričevalov.

Na Dunaji, 13. aprila 1872
Prešlo je uže sedem mescev, od ar sem bil v brezupnem stanju. Trpel sem vseh prsnih in čustvenih bolečin, in sicer tako, da s in od dne do dne vidno gnil, in to zaprelo je dolgo časa moje študije. Čul sem od Vaše čudapolne Revalescière pri el sem jo rabiti in zagotovim Vas, da se čutim po mesečnem užitku Vaše tečne in okusne Revalescière popolnem zdrav, tako, da brez najmanjšega tresenja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočam vsem bolnim to primerno prav cenó in okusno

hrano, kot najboljši pripomoček, ter ostanem Vaš
udani

Gabriel Teschner.

slušaatelj javnih višjih trgovskih šol.
Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospod! Vsled neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hujšanja in bolečin v sake vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogl. niti čitati niti pisati. tresle so se vse čutnice na celem životu, slabo prebavljenje, vedno nespavanje, ter sem trpela vedno na razdraženji čutnici, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri tem bila sem melanholična najvišje stopnje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine zlažšali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalescière in sedaj, ko jo uživam tri mesece, zahvaljujem se bogu. Revalescière zasluži največje hvalo, pridobila mi je zopet zdravje in me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovjenja moje prisrčne hvaležnosti in popolnega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespasni in hujšnji.

Št. 75.877. Flor. Küllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici in tišanji v prsih.

Revalescière je 4krat tečnejša, nego meso, te 4 pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več mesci, ko pri zdravilih.

1 plehaatih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

Revalescière-Biscuiten v puščah in Revalescière-Chocolatée v prahu iz tas 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gld. 50 kr., 48 tas 4 gld. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 g.

Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wollfischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnjah in apotekahih ugovorih tudi razpošilja du

ajska hiša na vse kraje po poštinih ukaznicah ali povzetkih. V Ljubljani Ed Vahr, J. Svoboda, skar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Prota mu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (8)

Dunajska borza 17. junija.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	66 gld. 90 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	70 50
1860 drž. posojilo	110 25
Akcije narodne banke	800 —
Kreditne akcije	148 —
London	120 75
Napol.	9 61
C. k. cekini	5 79
Srebro	103 —

Travniki

se dajo v najem.

Dne 24. junija t. l. ob 8. uri do polu dne se bodo dajali v najem graščinski travniki v Polhovem gradcu, okraj Vrhnika, za letošnjo senosече in sicer po parcelah. (173—2)

Zobni zdravnik A. Paichel

stanuje poleg Hradeckijevega mosta v Maljevej hiši v I. nadstropji in ordinira od 9. do 12. in od 2. do 6. ure. Njegova esenca ustne vode, steklenica po 1 gld., in zobni prah, škatljica 60 kr. dobi va se razen v njegovem stanovanji tudi pri gospodu lekarju Majerju in gospodu Karingerju in Kašu. (176—2)

8 c. kr. av. privilegijem in kralj. pruskim ministerskim potrdilom.

Dr. Borchardt-ovo aromatično (dišečo) milo (žajta) z zelišč, za oléšanje in popravo kože in skušeno zoper vsakake nesnago na koži; v zapečatenih izvornih zavitkih po 42 kr.

Dr. Suin de Boutemard-ovo dišeča pasta za zobe, najsplošnejši in najanesiljivejši pripomoček za ohranjenje in čiščenje zob in zobnega mesa; v celih in pol zavitkih po 70 ali 35 kr.

Dr. Hartung-ovo olje s kitajske skorje za varovanje in oléšanje las; v zapečatenih in v steklu štempljanih steklenicah po 85 kr.

Dr. Béringuier-jev dišeči kronini duh, krasna voda za duhanje in umivanje, ki krepeča in budi živelj; v izvornih steklenicah po 1 gld. 25 kr. in 75 kr.

Prof. dr. Linde-va rastlinska pomada v štanjšah, poviša svit in voljnost las in je pripravna posebno za to, da obdrži proge las na glavi; v izvornih kosovih po 50 kr.

Balzamično milo iz oljke se odlikuje po oživljevaljoči in ohranjujoči moči za voljnost in mehkost kože; v zavitkih po 35 kr.

Dr. Béringuier-jev rastlinski pripomoček za barvanje las, barva prav črno, rujavo in rumenkasto; s krtačami in lončki vred po 5 gld.

Dr. Hartung-ova zeljiščna pomada za oživljenje in zbujenje rasti las; v zapečatenih in v steklu štempljanih posodicah po 85 kr.

Dr. Béringuier-jevo olje iz zemljiščnih korenin za okrepčanje in ohranjenje las in brade; steklenica 1 gld.

Dr. Koch-ovi bonboni iz zeljišč, znan in skušen demač pripomoček za prehlad, hripavost, zabasanost, hripavo grlo itd.; v izvornih škatljicah po 70 in 35 kr.

Bratov Ledarjevo balsamično milo iz olja zemeljskih orehov, prijeten pripomoček pri umivanji nečne in občutljive kože, posebno damam in otrokom; po 25 kr., paket (4 kosovi 80 kr.

Pravi ti po pripoznani solidnosti in pripravnosti tudi v naših krajih uže priljubljeni pripomočki se dobivajo:

v Ljubljani pri Franc Terčku in lekarju Biršću in bratih Krišper; v Zagrebu pri lekarjih; J. J. Cejbe in Zg. Mittbach in Flor. Kiralovicu; v Celju pri Kr. Krisperju; v Reki pri drogljeru Nikolu Pavačiču; v Gorici pri lekarju A. Franzoniju; v Celovcu pri lekarjih; Ant. Beinitzu, Krainerju in Kellerju; v Kranju pri Rajmund Krisperju; v Mariboru pri Mariji Zanki; v Trstu pri lekarjih; J. Serravallo, K. Zanettiju, P. Prendini, Fr. Vedovattu in Pavlu Rocca; v Bečju pri Matevžu Fürstu; v Varaždinu pri lekarji; A. Hochsingerju in A. Halterju; v Zadru pri parfumu N. Androviču; v Karlovcu pri N. Slavnicu.

Pred pačenjem in ponarejanjem svarimo ostro

Raymond & Co.,

c. k. priv. last. tovarn hygealističnih cosm. stvari v Berlinu. (97—4)

„Prava Franck-kava“

najbolji, najfinejši pridatek k indijskej kavi

Henrik Francka sinov v Ludwigsburgu.

Posestnik peterih fabrik v Ludwigsburgu, Rieth, Bretten, Meimsheim in Grossgartachu.

Zaloga v vseh boljših špecerijskih štacunah tu in v okolici.

Svarilo!

Mnogo fabrikantov ponareja ime Franck na način, da morejo prodajati svoj fabrikat povsodi za pravo Franck-ovo.

Jedino zunanje izpoznavalno znamenje „prave“ Franck-kave je podpis Henrik Francka sinov. Vsi zaboji, paketi, na katerih nij pisava

„Henrik Francka sinovi“

je ponarejen fabrikat. Prosimo tedaj nujno, pri kupovanji vedno natanko na podpis, kot jedino zunanje znamenje za „pravo“ Franck-kavo paziti.

V Ljubljani, meseca maja 1876.

(149—9)

Zastopnik Henrik Francka sinov v Ludwigsburgu:

Ivan Lininger v Ljubljani.

Elegantne obleke za poletje

iz panama (lustre) samo gld. 13.—

iz pravega platna samo „ 11.—

iz ruskega platna samo „ 8.50

gld. 6 — Lustre Sacko — gld. 6

v največjej izbiri pri

M. Neumann-u,

v Ljubljani, Lukman-ovej hiši.

Zunanja naročila oskrbe se proti poštnem povzetku in nepristojno izmenja se brez ugovora. (178—2)

Umrli v Ljubljani

od 13. do 15. junija:

Matija Križaj, 31 l., v bolnici, za jetiko. — Albina Porreber, 16 l., hčer konduktarja, za jetiko. — Julijana Rus, 16 mes., dete mizarja, za vnetjem pljuč.

Franc Legat-ova vdova

v Ljubljani, v Trnovem št. 17,

se usoja p. n. občinstvu, posebno hišnim posestnikom priporočati za izdelovanje in postavljanje

najfinejših peči, kaminetov in ognjišč

po najnižjih cenah.

(180—1)

Svarilo.

Zaradi mnogega ponujanja in siljenja šivalnih strojev Howe-jevega sistema, udano naznanjamo s tem v korist p. n. občinstva, da mi pošiljamo na Kranjsko

naše prave Howe-jeve šivalne stroje, kakor že obče znano najboljšo za družine in rokodelce, **izključljivo le gospodu Franju Detter-ju v Ljubljani.** Poleg vsacega pravega stroja pridajemo tudi izvirni certifikat fabrike in podpisane generalne zaloge.

The Howe Mach. Co. Limited

ravnatelj: **H. Schott.**

(112—7)

Lek zoper gušo

(krof),

izkušeni pripomoček zoper gušo (debe vrat), razpošilja z nakazanjem o rabljenju po 1 gld.

V. Franz

in Holoubka a/d böhm. Westbahn.
(134—10) (Českem.)

Sirovi loj

kupujeta vsaki čas po najvišji ceni

Karl Pamperl-ova sina,

Topilnica za loj, svečarija in milarnica,

zaloge vžigalnih, svetilnih in maščobnih tvarin

v CELOVCI na Koroškem.

(29—6)

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

Izdeljuje **Gabriel Piccoli, lekar na dunajske cesti v Ljubljani.** Tudi najboljši in najcenejši pripomoček za čiščenje ust.

1 škatljica zobnega praška . . . 40 kr.
1 steklenica ustne vode . . . 60 kr.
(3—12)

Št. 7723.

Razglas.

Za prosto kopanje je letos kod dosihmal Gradašca nad kolezijskim mlinom v trnovskim predmestju na tako imenovani Talavanski senožeti odločena.

To se naznani z pristavkom da se pri prostem kopanju naravnostvenost ne sme žaliti, in da je na drugih znotraj ali blizu mesta in predmestji ležečih krajih kopanje prepovedano.

Mestni magistrat v Ljubljani,

7. junija 1876.

(175—2)

Dr. Julius Feldbacher,

odvetnik,

slavnemu občinstvu do uljudnega znanja dostavlja, da je svojo pisarno v

Mariboru,

Tegetthoffstrasse, v hramu A. plem. Kriehuber-ja odprl.

(181—1)

Strelovod

najnovejše konstrukcije,

za obrambo za vsake vrste posestva, cerkve, samostane, graščine, gospodarska posopja, magacine, parne diunike itd. prodaje prav po ceni

Ignacij Tagleicht.

Zaloga je na Dunaji, v mestu, Heiligenkreuzerhof, (I. Schönlaterngasse 5).

Stroškino ceno razpošilja zastoj. Naročila iz dežele se takoj izvrše. (151—7)

■ Zaradi uže pripetnega zamenjanja imen, prosim se uljudno, ime in naslov natanko napisati.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Prostovoljna dražba.

Mokronoška graščina na Dolenjskem prodaje javno in prostovoljno svoj mlin, imenovan „Bizjak“ z gospodarskim poslopjem in zemljiščem vred **16. avgusta t. l.** do polu dne ob 10. uri na mestu.

Mlin je oddaljen pol ure od Mokronoga, na Mirni ter na jako ugodnem kraju ležeč, s 4 tečaji in v prav dobrem stanju. Pol ure na okolo nij nobenih mlinov. Poleg mlina skupljeno zemljišče znaša čez 12 oralov. Izključena cena je 5500 gold. Vplačevanje določi se po dogovorih in se lahko tudi v obrokih odrajuje.

Vsak dražitelj mora vložiti 10% vadiuma.

Mokronog na Dolenjskem 1. junija 1876.

(166—3)

Oskrbništvo Mokronoške graščine.

Prostovoljna dražba.

Ker moram svoj odhod pospešiti, in po potu navadnega prodajanja pak preveč časa zamudim, bodem svojo

zalogo belega blaga in šivalnih strojev,

kakor tudi

mobiliije in fabrikno orodje

prodal po dražbenem potu in sicer bodem v

ponedeljek 19. junija t. l. do polu dne

z dražbo blaga in šivalnih strojev v špitalskeji ulici št. 269 pričel in potem bode dražba hišnega orodja itd. v kolodvorskeji ulici št. 117. Zapisnik vseh stvari, katere se bodo po dražbi prodajale, dobi se v špitalskeji ulici št. 269. Za obilno udeležbo prosim

(172—3)

Vinc. Woschnagg.

NB. Kdor še pred dražbo želi kupiti **dobri** šivalni stroj, ga dobi tudi prav po ceni.

Beste Nähmaschine der Welt.



Garancija zanesljiva. — Tudi na vplačevanje v obrokih.

Ljubljana, glavni trg šte. 168.

S odličnim spoštovanjem

(453—12)



Svilo, cvrta, živanke, aparate, pripravo za prsne gube itd. imam vedno v velikeji izbiri v zalogi.

Po d. želi sprejema moj potovalec, g. Anton Grebence uljudno vsa naročila, ter ob enem podaje potrebni poduk.

Svarilo.

Zaradi od drugih strank dohajajočih ponudb jednako imenovanih strojev naj se nikdo ne da motiti, ker vsak kdor mojo mnogovrstno zalogo obišče, se prepričati more, da je resnično, kar je zgoraj povedano.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.